гава найголѣмый день, въ сѣверно-то — наймалкый; а нощь-та наопакы, въ южно-то полуклѣбіе быва наймалка, а въ сѣверно-то найголѣма. Отъ 10-ый декемврія южно-то полуклѣбіе начева малко по малко да ся отврьща отъ сълнце-то, а сѣверно-то постепенно да ся обрьща къмъ него. Оттова дни-тѣ въ южно-то полуклѣбіе начинѫтъ да ся смаляватъ, въ сѣверно-то да наголѣмяватъ, а нощи-тѣ — въ южно-то да ставатъ помалкы, въ сѣверно-то — поголѣмы и т. п. Отъ само себе ся разумѣва, че, понеже, съ поголѣмо-то или съ помалко огрѣваніе, обыкновенно ся увеличава, или ся умалява и топлина-та, то наедно съ увеличаваніе-то или съ умаляваніе-то на дни-тѣ происходи и въ двѣ-тѣ полуклѣбія и постепенна прѣмѣна на времена-та годишни. Время-то на дългы-тѣ дни е наедно съ това и время лѣтно, время-то на кѫсы-тѣ дни — время зимно. Пролѣть и есень сѫ прѣходны времена годишни: пьрва-та — отъ зимѫ къмъ лѣто, втора-та — отъ лѣто къмъ зимѫ. Годишни-тѣ времена въ двѣ-тѣ полуклѣбія сѫ противоположны едно на друго: кога е въ сѣверно-то полуклѣбіе лѣто, тогава е въ южно-то зима; кога е въ сѣверно-то есень, тогава е въ южно-то пролѣть.—Что бы было, ако земя-та, при свое-то обикаляніе около сълнце-то, не бы ся обрьщало около ость-тѫ си? Что бы было, ако, при движеніе-то земно около себе и около сълнце-то, земна-та ость не бы была наклонена къмъ плоскость-тѫ на земнѫ-тѫ орбитѫ? Что бы было, ако, при наклонно-то положеніе на ость-тѫ и при движеніе-то си около себе, земя-та не бы ся вьртѣла около слънце-то?